

Geachte burgemeester, wethouders, raadsleden en alle aanwezigen,

Via Bollenstreek aan Zet stuurde ik u een e-mail. Een oproep namens ons – ouders van basisschool De Toermalijn. Een noodkreet Slechts één partij, Hart voor Hillegom, reageerde direct en ondernam actie. Daarna volgde de CDA-fractie. Wij zijn hen oprecht dankbaar. Maar eerlijk: we zijn ook diep teleurgesteld. Waarom reageren alleen deze twee partijen? Waarom voelt het alsof de rest wegkijkt? Onze kinderen hebben recht op aandacht. Op actie. Op toekomst.

Tien jaar geleden brachten wij onze oudste zoon naar De Toermalijn. Het was een kleine, warme school, met ruimte, rust en verbinding. De school was net verhuisd naar het pand aan de Abellalaan. Er was een grote zaal voor bewegend onderwijs, een ruime lerarenkamer, en op het hoogste punt zelfs een waar timmerlokaal, een plek waar kinderen mochten groeien. Waar ouders zich welkom voelden. Waar samen de jaarfeesten gevierd werden ook binnen als het regende. Maar dat gevoel zijn we kwijt.

Vanwege financiële druk moest de school snel groeien. Maar de voorzieningen groeiden niet mee. Kinderen met extra zorgbehoeften kwamen erbij, zonder extra begeleiding. De directie wisselde meerdere keren. Sindsdien draait alles op overleven.

De lokalen zijn vol. Sommige klassen hebben niet eens een instructietafel. De lerarenkamer is opgeofferd aan kleuterklas 3. Ik hoorde onlangs dat een leerkracht een gevoelig gesprek moest voeren over een kind in de zaal. En dat een lerarenkamer ook essentieel is voor de verbinding tussen de leerkrachten en om even op adem te kunnen komen. Allemaal zaken die bevorderend zouden zijn voor de kwaliteit van het onderwijs die door de krapte zijn komen te vervallen.

Als de kleuters timmeren, heeft klas 1 daar last van. Dus timmeren ze nog maar nauwelijks zo verdwijnen langzaamaan alle essentiële vrije school activiteiten. Waarom laten we het zover komen? Waarom moeten onze kinderen hun creativiteit inleveren omdat de muren letterlijk te krap zijn geworden?

De tuin is te klein. Klas 5 en 6 spelen ombeurten in het park. En ook zijn alle speeltoestellen die erg rot waren weg gehaald. En daarvoor is niets nieuws geplaatst. Dit omdat er spoedig een verhuizing zou plaats vinden.

Klas 4 en 5 gebruiken een nooduitgang als ingang zonder enige veiligheidsmaatregel buiten geen Nijntje thema en in de winter slecht verlicht. Dit om de druk te verlichten in de ochtend bij de voordeur.

De zaal is te krap om samen te vieren – laat staan dat ouders nog de jaarfeesten mee kunnen vieren. De saamhorigheid van vroeger die is weg.

En nu horen we: er komt misschien pas over vier jaar nieuwbouw. Vier jaar! In de praktijk: zes? Dit is letterlijk een klap in ons gezicht. Hoe legt u dat uit aan onze kinderen, die nú op school zitten? Waarom wordt dit uitgesteld? Wat is er urgenter dan de ontwikkeling en veiligheid van kinderen? En een fijne werkplek voor onze leerkrachten?

Het gebouw kraakt. Letterlijk. De verwarming doet het soms niet. Dan zitten de kinderen met dikke winterjassen aan in de klas. Of hij gaat niet meer uit dan is het net een sauna. Het dak is meerdere keren dichtgeplakt en gerepareerd

Wat moet er nog gebeuren voordat dit probleem op de voorgrond komt? Moet er eerst iets faliekant misgaan?

We horen al tien jaar: er is geen geld. Geen ruimte voor extra ondersteuning. Geen leerlingencoach. Geen hulp voor leerkrachten. Maar wél plannen om door te groeien naar 250 leerlingen. Hoe dan? In dit gebouw? Wat zegt het over onze prioriteiten als we wél praten over subsidies, maar niet over veilige, geschikte huisvesting van onze school? Wij barsten letterlijk uit onze voegen.

En intussen vragen wij ons af: Waar blijft de urgentie? Waar blijft de politieke wil? Waar blijft de moed om te zeggen: dit kan zó niet langer?

Daarom vraag ik u – nee, smee ik u – namens alle ouders, kinderen en leerkrachten: Kom met een passende, spoedige oplossing. Stel het niet uit maar handel vandaag! Onze kinderen verdienen een plek waar ze met plezier naartoe gaan. Waar ze zich veilig voelen. Waar ze zich kunnen ontwikkelen. En de leerkrachten verdienen een fijne warme werkomgeving!

Geef onze kinderen een toekomst. Want die begint niet over zes jaar. Die begint vandaag.

*Dank u wel voor uw aandacht.*

Hartelijke groet,  
Sandra Meeuwissen  
Namens Bollenstreek aan Zet